Akceptuję

Toruń, 30 listopada 2025 roku

UNIWERSYTET
MIKOŁAJA KOPERNIKA
W TORUNIU

Dział Obsługi R... ds. Nauki i Doktorantów
W P... ŁO
07. 12. 2025
RND|RDNM-5920-45|25|8125

Prof. dr hab. n. med. Mateusz Jagielski
Katedra i Klinika Chirurgii Ogólnej, Gastroenterologicznej i Onkologicznej
Collegium Medicum, Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Wojewódzki Szpital Zespolony im. L. Rydygiera
Ul. Św. Józefa 53-59
87-100 Toruń

Recenzja rozprawy habilitacyjnej dra n. med. Piotra Nehringa
„Genetyczne czynniki ryzyka uchyłkowatości jelita grubego w populacji ogólnej"

Ocena formalna

Recenzja rozprawy na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne została przygotowana na podstawie dostarczonej dokumentacji obejmującej zestaw załączników spełniających wymogi formalne zawarte w art. 219, Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym z dnia 20 lipca 2018 r. (z późn. zm.).

Podstawowe informacje o kandydacie

Dr Piotr Nehring ukończył studia medyczne na I Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w 2012 roku uzyskując tytuł lekarza. Po ukończeniu stażu podyplomowego dr Piotr Nehring w latach 2013-2020 odbył szkolenie specjalizacyjne w ramach rezydentury w Katedrze i Klinice Gastroenterologii i Chorób Przemiany Materii, a następnie w Klinice Gastroenterologii i Chorób Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W 2020 roku Habilitant uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie gastroenterologii. W 2021 roku dr Piotr Nehring uzyskał certyfikat specjalizacji europejskiej w dziedzinie

gastroenterologii. Z kolei w 2022 roku uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych. Już sama powyższa ścieżka kariery zawodowej stawia doktora Piotra Nehringa jako dojrzałego klinicystę z dużym doświadczeniem w dziedzinie gastroenterologii

W latach 2013-2018 dr Piotr Nehring był słuchaczem Studium Doktoranckiego I Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego uzyskując w 2018 roku tytuł doktora nauk medycznych na podstawie dysertacji „Zmienność w obrębie genu osteoprotegeryny jako czynnik ryzyka zespołu stopy cukrzycowej". Następnie w latach od 2018 - 2020 Habilitant był zatrudniony na stanowisku asystenta, a od 2020 roku na stanowisku adiunkta w Klinice Gastroenterologii i Chorób Wewnętrznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Ocena osiągnięcia naukowego

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe w ramach rozprawy habilitacyjnej doktora Piotra Nehringa zatytułowane „Genetyczne czynniki ryzyka uchyłkowatości jelita grubego w populacji ogólnej" stanowi cykl spójnych tematycznie pięciu publikacji opublikowanych w latach 2021-2025:

1. **Nehring P**, Gromadzka G, Giermaziak A, Jastrzębski M, Przybyłkowski A. Genetic variants of tissue inhibitors of matrix metalloproteinase 1 (rs4898) and 2 (rs8179090) in diverticulosis. Eur J Gastroenterol Hepatol. 2021 Dec 1;33(1S Suppl 1):e431-e434. doi: 10.1097/MEG.0000000000002122. PMID: 33731593
2. **Nehring P**, Gromadzka G, Jastrzębski M, Przybyłkowski A. Genetic Variants in Matrix Metalloproteinases MMP3 (rs3025058) and MMP9 (rs3918242) Associated with Colonic Diverticulosis. Medicina (Kaunas). 2023 Nov 17;59(11):2031. doi: 10.3390/medicina59112031
3. **Nehring P**, Placha G, Przybyłkowski A. Collagen (rs3134646) and AGHRP (rs4662344) genetic variants may predispose to colonic diverticulosis. Adv Med Sci. 2025 Apr 22:S1896-1126(25)00023-9. doi: 10.1016/j.advms.2025.04.001
4. **Nehring P**, Przybyłkowski A. Genetic Determinants of Colonic Diverticulosis – A Systematic Review. Genes. 2025, 16, 581. doi: 10.3390/genes16050581
5. Jastrzębski M, **Nehring P**, Joniec-Maciejak I, Wawer A, Przybyłkowski A. Serotonin Metabolism and Serotonin Receptors Expression Are Altered in Colon Diverticulosis. Medicina (Kaunas). 2023 Nov 3;59(11):1945. doi: 10.3390/medicina59111945

Powyższe publikacje stanowiące osiągnięcie naukowe zostały opublikowane w recenzowanych czasopismach, znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) o łącznym wskaźniku oddziaływania (Impact Factor-IF) wynoszącym 12,686 oraz 320 punktów ministerialnych. W czterech publikacjach Habilitant jest pierwszym autorem, a w jednej jest drugim autorem, co podkreśla znaczący wkład doktora Piotra Nehringa w powstanie publikacji, co z kolei zostało potwierdzone przez pozostałych współautorów w dołączonych oświadczeniach. Całość tematyki publikacji obejmuje zagadnienia związane tematem osiągnięcia naukowego dotyczącego genetycznych czynników ryzyka uchyłkowatości jelita grubego w populacji ogólnej.

Zaprezentowane badania, których owocem są publikacje, będące podstawą rozprawy habilitacyjnej, dostarczają nowych informacji oraz stanowią oryginalne rozwiązanie postawionego problemu naukowego, co w niedalekiej przyszłości może mieć przełożenie na codzienną praktykę kliniczną. Jak podkreśla sam Habilitant wyniki rozprawy habilitacyjnej dostarczają istotnych dowodów na genetyczne podłoże choroby uchyłkowej i otwierają nowe możliwości w zakresie diagnostyki i terapii ukierunkowanej.

Warto podkreślić, że badania w ramach rozprawy habilitacyjnej doktora Piotra Nehringa były częściowo finansowane w ramach grantu realizowanego we współpracy międzyośrodkowej z Collegium Medicum Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie i Laboratorium Kliniki Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w Warszawie.

Dr Piotr Nehring w sposób czytelny i przejrzysty omawia w swojej rozprawie habilitacyjnej cele, wyniki i ich implikacje kliniczne wyżej wymienionych publikacji. Główne zagadnienia poruszane i szczegółowo omówione w rozprawie skupiają się na ryzyku powstawania uchyłków jelita grubego w populacji ogólnej na podstawie analizy wariantów genetycznych macierzy zewnątrzkomórkowej. Część wyników badań przeprowadzonych w ramach rozprawy habilitacyjnej została zaprezentowana na międzynarodowych konferencjach naukowych, co podkreśla tylko znaczenie badań naukowych doktora Piotra Nehringa.

Nie znajduje żadnych uwag i uchybień, które mogłyby negatywnie wpłynąć na całościową ocenę rozprawy habilitacyjnej doktora Piotra Nehringa, co z całą pewnością jest wynikiem szczegółowych recenzji artykułów w procesie publikacji na łamach renomowanych czasopism medycznych. Badania przeprowadzone w ramach rozprawy są bardzo dobrze

zaprojektowane. Na podkreślenie zasługuje dobór metod statystycznych oraz bardzo dobre przedstawienie wyników badań w formie publikacji. Cała rozprawa jest konsekwentnie przeprowadzonym projektem naukowym, który w logiczny i klarowny sposób analizuje zadany problem badawczy. Tym samym Habilitant zaprezentował się jako naukowiec, który na podstawie dobrze zaprojektowanych i przeprowadzonych badań naukowych przedstawił oryginalne rozwiązanie problemu naukowego, a wyciągnięte wnioski można uznać za odkrywcze. Wszystko to stawia doktora Piotra Nehringa jako dojrzałego naukowca, który biegle porusza się w przedmiocie badań naukowych. Ponadto Habilitant w swoim autoreferacie stawia propozycję dalszych prac badawczych, co podkreśla tylko fakt jak dobrze doktor Piotr Nehring odnajduje się w tematyce prowadzonych badań naukowych.

Ocena pozostałego dorobku naukowego

Habilitant jest autorem 48 publikacji naukowych, w tym 25 oryginalnych, 22 poglądowych i jednego opisu przypadku. Sumaryczny IF Habilitanta wynosi 133,307 oraz 1466 punktów ministerialnych (H-index 10 według Web of Science). Co należy podkreślić znacząca większość dorobku naukowego doktora Piotra Nehringa stanowi dorobek uzyskany po uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych, co pokazuje znaczący rozwój naukowy Habilitanta od momentu uzyskaniu tytułu doktora nauk medycznych.

Działalność dydaktyczna i organizacyjna

W trakcie swojej dotychczasowej kariery naukowej dr Piotr Nehring prowadził liczne współprace międzyośrodkowe. Był kierownikiem, uczestnikiem oraz wykonawcą badań finansowanych z grantów naukowych. Tym samym Habilitant dał się poznać jako sprawny naukowiec biegle poruszający się w nawiązywaniu i prowadzeniu współpracy naukowej pomiędzy ośrodkami naukowymi w ramach różnych projektów naukowych wyłanianych na drodze konkursów.

Ponadto dr Piotr Nehring od początku swojej działalności naukowej prowadzi działalność dydaktyczną w ramach szkolenia kadry medycznej. Był promotorem pomocniczym pracy doktorskiej w ramach Szkoły Doktorskiej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego.

Habilitant brał czynny udział w licznych konferencjach naukowych. Jest laureatem wielu nagród i wyróżnień na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Wnioski końcowe

Podsumowując, po zapoznaniu się z całą dokumentacją, z publikacjami osiągnięcia naukowego, stanowiącego podstawę rozprawy habilitacyjnej, a także z pozostałym dorobkiem naukowym, dydaktycznym i organizacyjnym stwierdzam, że dr n. med. Piotr Nehring wniósł istotny wkład w rozwój dziedziny, która stała się przedmiotem badań Habilitanta. Zaprezentowane badania dra n. med. Piotra Nehringa dostarczają nowych informacji oraz stanowią oryginalne rozwiązanie postawionego problemu naukowego.

Konkluzja

Biorąc pod uwagę zapisy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce uważam, że dr n. med. Piotr Nehring w pełni spełnia kryteria określone dla kandydatów do awansu naukowego na stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne. W związku z powyższym zwracam się z wnioskiem do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego o dopuszczenie dra n. med. Piotra Nehringa do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Z wyrazami szacunku,

prof. dr hab.n.med. Mateusz Jagielski
specjalista chirurgii ogólnej
2022.12.12

.....

Wojewódzki
Szpital Zespolony
im. Ludwika Rydygiera w Toruniu